

[Økonomiministeren]

til risikoen for forfalskning af sedlerne, hvis de sikkerhedsmæssige krav ikke følger den tekniske udvikling, og de store ulemper for befolkningen og omsætningen, dette vil medføre.

Afslutningsvis kan bemærkes, at overgangen fra én seddelserie til en ny erfaringsmæssigt vil kunne ske hurtigt og uden nævneværdigt besvær.«

Spm. nr. S 674

Til udenrigsministeren (18/2 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil Danmark for enhver pris fastholde tidsfristen i NATO-dobbeltbeslutningen og støtte opstillingen af de 572 ny amerikanske atomraketter inden udgangen af 1983, såfremt der ikke er opnået tilfredsstillende resultater i Genève-nedrustningsforhandlingerne, eller vil man i så fald arbejde for en forlængelse af forhandlingsperioden, så raketopstillingen kan undgås?«

Begrundelse

Hvis tidsfristen for NATOs dobbeltbeslutning skal overholdes, må NATO allerede i maj eller juni i år træffe den endelige afgørelse om opstillingen af de 572 nye amerikanske mellemdistanceraketter.

Da den amerikanske regering endnu ikke er fremkommet med et realistisk og forhandlingsmæssigt alternativ til sin såkaldte nulløsning, kan et tilfredsstillende forhandlingsresultat næppe nås inden for den opstillede tidsfrist.

Efter den sidste INF-debat i folketinget må man konstatere, at et flertal bestående af SF, socialdemokratiet, de radikale og VS i givet fald vil pålægge regeringen at søge forhandlingsfristen i dobbeltbeslutningen forlænget.

Hvis regeringen ikke klart meddeler, at den om nødvendigt vil søge forhandlingerne forlænget, må folketingets flertal gennem en vedtagelse tvinge den til det.

Besvarelse (2/3 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Pelle Voigt ved – fra debatten i folketinget den 8. februar 1983 – hvad jeg vil svare: nemlig at denne sag ikke afgøres i det danske folketing. Jeg skal tilføje, at enhver

spekulation om en forlængelse af tidsfristen ville frigøre Sovjetunionen for den pression til at nå frem til tilfredsstillende resultater inden udløbet af den tidsfrist, der indgår i dobbeltbeslutningen, og vil altså derfor skade nedrustningsbestrebelse. Det er vel ikke det, hr. Pelle Voigt er ude på?

Jeg vil i øvrigt gerne benytte lejligheden til at sige til hr. Pelle Voigt, hvad der efterhånden burde være gået op for ham, at der ikke, som det siges i hans spørgsmål, er tale om at opstille de 572 mellemdistancemissiler inden udgangen af 1983, men om at påbegynde opstillingen af disse. Det er en opstilling, der i givet fald forudses at skulle strække sig over en femårsperiode.

Endvidere må jeg afvise den i begrundelsen til spørgsmålet fremførte påstand om, at NATO allerede i maj-juni d.å. vil skulle træffe den endelige afgørelse om opstillingen af de nye mellemdistanceraketter, såfremt tidsfristen for NATOs dobbeltbeslutning skal overholdes. Det er en påstand grebet ud af luften. Der kan forhandles gennem hele 1983, og det er først ved denne tidsfrists udløb, at der i overensstemmelse med dobbeltbeslutningen skal tages stilling til NATOs behov for opstilling af mellemdistanceraketterne i lyset af de konkrete resultater af forhandlingerne i Genève.

Spm. nr. S 687

Til energiministeren (23/2 83) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes og hvor hurtigt prisstigninger og prisfald træder i kraft på fyringsolie, når råoliepriserne på verdensmarkedet ændrer sig?«

Begrundelse

Såvidt spørgeren erindrer, slog olieprisstigningen igennem for nogle år siden med øjeblikkelig virkning og altså også på den opmagasinerede olie, mens det prisfald på olien på verdensmarkedet, der nu finder sted, ikke vil slå igennem foreløbig, fordi der er så megen olie opmagasineret, som selskaberne først skal have solgt til den dyre pris.

Det forekommer noget urimeligt over for forbrugerne, at der ikke gælder samme vilkår ved prisstigning og prisfald.